

SVĒTĀ GARA KRISTĪBA UN PIEPILDĪJUMS

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Marka 1:8; Ef. 5:18; Ap.d. 13:52; Lūk. 11:8-10; Ap.d. 5:32; Gal. 5:16-26.

ATMIŅAS PANTS:

“Zaglis citādi nemaz nenāk kā vien, lai zagtu, nokautu un pazudinātu. Es esmu nācis, lai tām būtu dzīvība un būtu pārpārēm.” (Jāņa 10:10)

Mums kā kristiešiem ir jābūt piepildītiem ar Svēto Garu. Bez Viņa mūsu liecība būs bezspēcīga un mūsu kristīgā dzīve – nekas vairāk kā tikai nasta. Mums var būt zināšanas, talanti un runas māksla, bet bez Gara mēs nevaram nodzīvot tā, kā Dievs to mums ir paredzējis. Mums nebūs glābšanas pārliecības un mēs nepazīsim prieku, kas nāk no kalpošanas mūsu Kungam. Mēs būsim kristieši tikai vārda pēc, un kristietis tikai vārda pēc vispār nav īsti kristietis.

Tomēr Jēzus vēlas, lai mēs izdzīvojam dzīvi visā tās pilnībā. Viņš grib dot mums īstu dzīvību, kā tas ir domāts, piepildītu un nozīmīgu dzīvi, kas iesakņojusies visas dzīvības Avotā Jēzū Kristū. Viņš ir visas dzīvības Radītājs un vienīgais ceļš uz mūžīgo dzīvību. “Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība. Neviens nenāk pie Tēva, kā vien caur Mani.” (Jāņa 14:6) Šī pilnība ir iespējama, tikai esot savienotam ar Viņu, un tas var notikt tikai tad, ja Svētais Gars darbojas mūsu dzīvē.

Šajā nedēļā mēs pētīsim, ko Bībele saka par Gara kristībām un ko nozīmē būt piepildītam ar Viņu. Mēs arī aplūkosim dažus pierādījumus, kas apliecina, ka mēs patiešām esam piepildīti ar Garu.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 4. februārī.

Svētā Gara kristība

Izlasi Marka 1:8 (salīdzini ar Mat. 3:11, Lūk. 3:16 un Jāņa 1:33), Ap.d. 1:5 un Ap.d. 11:16. Kāds vēl iesākuma rituāls ir saistīts ar Gara kristību? _____

Jaunajā Derībā ir tikai septiņas Rakstu vietas, kas runā par Svētā Gara kristību. Četras no tām ir saistītas ar Jāni Kristītāju un norāda uz Vasarsvētkiem. Šeit Svētais Gars ir dots, lai pieteiktu glābšanas vēstures "pēdējo dienu" sākumu.

Atšķirībā no citiem evaņģēlijiem Jānis savā stāstā par Gara kristību neizmanto nākotnes laiku. Tā vietā viņš izmanto tagadnes divdabi, norādot uz paliekošu vērtību (sk. Jāņa 1:33). Tagadni Jānis izmanto arī dažus pantus iepriekš (Jāņa 1:29) attiecībā uz kādu svarīgu Jēzus darbu – pasaules grēku atņemšanu. Jēzus kalpošanas divi uzdevumi bija atņemt mums grēkus un dot Svēto Garu. Par šo divkāršo pieredzi ir ziņots arī Ap. d. 2:38. Pēc tam, kad viņu acis bija atvērtas pret Kristu, mācekļi saņēma abus: grēku piedošanu un Svēto Garu. Tas pats ir ziņots par ticīgajiem Kornēlija namā Ap.d. 10:43, 44 un vēlāk Ap.d. 11:16. Ūdens kristības ir zināmas kā nožēlas kristības (Ap.d. 19:4). Kad mēs nožēlojam grēku un tiekam kristīti Jēzus vārdā, mēs saņemam arī Svēto Garu (Ap.d. 2:28-39).

Jaunajā Derībā Svētā Gara saņemšana un kristība iet kopā. Abi signalizē par mūsu jaunpiedzimšanu. Kristībās tiek atzītas mūsu attiecības ar Kristu, un Jēzus dod mums Svēto Garu, lai mēs varam dzīvot Viņa spēkā un pasludināt labo vēsti. Gara kristība nav nākamais žēlastības darbs vēlākā dzīves posmā, ko daži saista ar brīnumainām dāvanām.

1. Kor. 12:13 Pāvila prātā nav vienreizējā pieredze Vasarsvētkos, bet drīzāk visu ticīgo piedzīvojums. Viņš apliecina, ka mēs visi esam kristīti vienā miesā un vienā Garā, un mēs visi esam radīti, lai dzertu no viena Gara. Pāvils uzsver vienotību. Vārds "viss" šeit ir izšķirošs. Visu ticīgo uzņemšanu Kristus miesā Pāvils saista ar Gara kristību.

Kāda ir tava pieredze ar Svētā Gara kristību? Ko Viņš nozīmē tavā dzīvē? Kādi mēs būtu, ja Viņš nedarbotos mūsos? _____

Būdami pildīti ar Svēto Garu

Izlasi Ef. 5:18, Ap.d. 13:52 un Rom. 8:9. Ko nozīmē būt pildītam ar Svēto Garu? Kā mūsu katra dzīvē notiek piepildīšana ar Garu? _____

Ja reiz mēs esam kristīti un piederam Kristum, mums vajadzētu dzīvot Gara spēkā. Lai tas notiktu, mums ir jābūt pildītiem ar Garu. Ir vairākas atsauces Jaunajā Derībā, kur cilvēki ir piepildīti ar Garu (Lūk. 1:41, 67; Ap.d. 2:4; 4:8, 31; 9:17; 13:9). Apustulis Pāvils izmanto vārdus "pilns", "piepildīts", lai pateiktu, ka persona ir pilnībā pakļāvusies Dievam un ir atvērta Svētā Gara vadībai, lai Dieva paša darbs var tikt īstenots cilvēka dzīvē.

Ja pakļausimies alkohola, sava ceļa un savu dabīgo impulsu ietekmei, tad kļūsim negatīvi ietekmēti. Ja būsīm pildīti ar Svēto Garu, mēs nodosim katru savas dzīves daļiņu Viņa pārveidojošajai ietekmei ar tādu rezultātu, ka mūsu gājums, runasveids un domas atspoguļos Jēzu.

Lai gan Gars tiek dots, uzklautot ticībā (Gal. 3:2), un tiek saņemts ticībā (Gal. 3:14) kristībā (Tit. 3:5, 6), mums ir jāmeklē Svētā Gara piepildījums katru dienu. Mēs nevaram dzīvot bez spēcīgā piedzīvojuma, kas mums bija pērn vai pagājušajā mēnesī, vai pat vakar. Mums ir vajadzīgs Dieva Gara piepildījums katru dienu, jo katra diena nes jaunus izaicinājumus.

Grieķu valodā Ap.d. 13:52 vārds "piepildīts" ar Garu ir tādā laikā, kas norāda uz ilgstošu darbību. Tas burtiski nozīmē "būt pastāvīgi piepildītam". Piepildīšana ar Garu nav vienas reizes notikums. Tas ir kaut kas tāds, ko mums vajadzētu meklēt un saņemt katru dienu. Šim piepildījumam ir jāatkārtojas tā, lai katra mūsu dzīves daļa ir pilna ar Viņa klātbūtni, un tā mēs iegūstam spēku dzīvot tā, kā vajadzētu.

Tikt piepildītam ar Svēto Garu nenozīmē to, ka mums pieder daudz Gara, bet gan to, ka mēs Viņam nu piederam vairāk. Tikai tad, kad mēs visus savas dzīves aspektus nododam Garam katru dienu, Viņš mūs var izmantot Dieva godam.

"Es vēlētos iedvest tevī faktu, ka tie, kuru sirdīs ticībā mājō Jēzus, patiesībā ir saņēmuši Svēto Garu. Katrs cilvēks, kas pieņem Jēzu kā savu personīgo Glābēju, tikpat noteikti saņem Svēto Garu kā savu Padomdevēju, Svētdarītāju, Vadoni un Liecinieku." (E. Vaita "Manuscript Releases" 14. sēj., 71. lpp.)

Nosacījumi. 1. daļa

Dieva Vārds norāda uz noteiktiem nosacījumiem, kas ir vajadzīgi, lai Gars mājotu mūsos. Divas dienas aplūkosim dažus svarīgus nosacījumus.

Izlasi Ap.d. 2:37, 38. Kāds ir pirmais nosacījums Svētā Gara saņemšanai?

Viens nosacījums Svētā Gara dāvanas saņemšanai ir nožēla. Dieva Vārda klausīšanās pamodina mūsu sirdsapziņu un var vadīt mūs tā, ka mēs apzināmies savu patieso grēcīgumu un pazudušo stāvokli. Patiesa nožēla ir kaut kas vairāk nekā vienkārši žēlums par briesmīgajām mūsu grēka sekām. Tā ir pamatīga sirds un prāta pārmaiņa, tā ka mēs redzam grēku, kāds tas patiesībā ir: nejauks ļaunums un sacelšanās pret Dievu. Vienīgais veids, kā mēs varam piedzīvot patiesu nožēlu, ir ar Dieva mīlestības pieskārienu: "Vai varbūt tu nicini viņa labestības, pacietības un lēnprātības bagātību, nesaprazdams, ka Dieva labestība tevi vada uz atgriešanos?" (Rom. 2:4)

Izlasi Gal. 3:14 un Jēk. 1:6-8. Kāpēc mēs nevaram saņemt Svēto Garu, ja neuzticamies Dieva Vārdam?

Jēzus ir apsolījis sūtīt Garu kā Savu pārstāvi. Ticībā mēs saņemam apsolīto dāvanu. Bet, apšaubot Dieva apsolījumu un neuzticoties Viņa Vārdam, svārstīgie cilvēki nevar gaidīt, ka kaut ko saņems no Dieva. Ticība ir vairāk nekā tikai intelektuāla piekrišana. Tā ir mūsu dzīves nolikšana uz frontes līnijas, uzticoties, ka Dievs turēs Savu Vārdu un neļaus mums pazust, lai arī kas notiktu.

Izlasi Lūk. 11:8-10, 13. Kāpēc neatlaidīga aizlūgšana ienes pārmaiņas?

Dievs nav atturīgs dot mums Garu. Dievs ir labs un dāsns – pat vairāk, nekā mēs varam būt pret saviem bērniem. Mūsu neatlaidīgās aizlūgšanas nemaina Viņa domas, bet gan maina mūs pašus un vada tuvāk Dievam. Lūgšana nenoved Dievu lejā pie mums, bet tā paceļ mūs pie Viņa. Mūsu lūgšanas vienkārši atklāj mūsu apņemšanos un sagatavo mūs dāvanai.

Kā mēs varam mācīties būt vēl dedzīgāki, čaklāki un nodot sevi vairāk Viņam ar savu lūgšanu dzīvi? Kāpēc ir svarīgi to mācīties?

Nosacījumi. 2. daļa

Izlasi Ap.d. 5:32. Kāpēc paklausība Dieva Vārdam ir svarīgs Svētā Gara saņemšanas nosacījums? _____

Toreiz, tāpat kā tagad, Svētais Gars tiek dots visiem, kas paklausa Dievam. Bībelē mīlestība un paklausība iet roku rokā, un patiesa ticība tiek izteikta paklausībā. Ja mēs uzticamies Dievam no visas sirds, mēs paklausīsim Viņa baušļiem. Jēzus teica: "Kas mani mīl, tas manu vārdu turēs." (Jāņa 14:23) Paklausība ir izvēle, kas vada pie dzīvesveida saskaņā ar Dieva gribu, kāda tā ir izteikta Viņa likumā. Mums ir jāturpina paklausīt, ja mēs gribam atzīt Jēzu par savu Kungu (Lūk. 6:46). 1. Jāņa 2:4, 5 mums ir teikts: "Kas saka: es esmu viņu atzinis, – bet netur viņa baušļus, tas ir melis, un tādā nav patiesības. Bet, ja kas viņa vārdu tur, tādā patiesi Dieva mīlestība ir piepildījies." Šie ir stingri vārdi. No Jāņa mēs zinām: "Kas viņa baušļus tur, tas paliek viņā un viņš tanī. No tā mēs zinām, ka viņš paliek mūsos, no Gara, ko viņš mums ir devis." (1. Jāņa 3:24) Darot to, ko Dievs ir pavēlējis, mūsu sirdīs būs miers.

Izlasi Jūdās 18-21. Kāpēc mums ir jāizvairās no nešķīstības, ja mēs gribam būt piepildīti ar Garu? _____

Svētā Gara uguns nevar turpināt degt mūsu dzīvē, ja mēs esam pasaulīgi domājoši. Svētais Gars reaģē ļoti jūtīgi uz grēka un pasaulīguma klātbūtni mūsu dzīvē. Tāpēc mums ir jāpaliek Dieva mīlestībā un jābūt saistītiem ar Dievu lūgšanā, lai atbrīvotos no visas nešķīstības un parādītu gara spēku, mīlestību un disciplīnu (2. Tim. 1:6, 7). Tikai pamatīgā un dedzīgā cīņā ar sevi mēs varam kļūt par tādiem cilvēkiem, par kādiem mums vajadzētu kļūt. Protams, mēs to nevaram izdarīt paši. Izvēles cīņa sākas, kad jānodod sava griba Svētā Gara mudinājumiem, vai arī mēs padodamies miesas impulsiem. Izvēle ir mūsu.

"Nav robežu tāda cilvēka derīgumam, kas ir atteicies no sava es, ļaujot savā sirdī darboties Svētajam Garam, lai dzīvotu Dievam pilnīgi svētītu dzīvi." (E. Vaita "Laikmetu ilgas", 250., 251. lpp.) Kā tu vari attiecināt šos vārdus uz savu garīgo dzīvi? _____

Sev vai Kristum pievērsta dzīve

Izlasi Gal. 5:16-26 un salīdzini ar Ef. 5:1-9, 17-20. Uzraksti, kādas ir atšķirības starp dzīvi, kas pievērsta sev, un dzīvi, kas ir pildīta ar Garu. _____

Tāda cilvēka dzīve, kas nedzīvo Garā, ir radikāli atšķirīga no tādas personas dzīves un vērtībām, kas ir pildīta ar Garu.

Uz sevi vērsti cilvēks

Ilgojas pēc grēcīgā un kas nepatīk Dievam
Viņu vada grēcīgas kaislības
Nepareizi lieto savu brīvību un kļūst par grēka vergu
Ir nepaklausīgs Dieva gribai
Apmierina savas iegribas
Parāda grēka augli
Neatzīst vajadzību pēc piedošanas un lielās ar sevi

Gara vadīts cilvēks

Ilgojas pēc garīgā un Dievam tīkamā
Viņu vada Gars
Ir brīvs no grēka verdzības un ir aicināts uz brīvību Kristū
Ir paklausīgs Dieva gribai
Ir pašuzupurīgs
Parāda Gara augli
Atzīst vajadzību pēc piedošanas un slavē Jēzu par to, ko Viņš ir izdarījis

Tāda cilvēka dzīvi, kas ir pildīts ar Dieva Garu, raksturo mīloša paklausība Dieva likumam un maigs līdzjūtības gars attiecībās ar citiem (sk. 2. Kor. 5:14). Atjaunojoties savā prātā un iegūstot jaunu sirdi un skatījumu uz dzīvi, mūsu vērtības un uzvedība mainīsies. Mēs vairs negribam dzīvot savā spēkā, bet pakļāvībā Svētajam Garam (Gal. 3:3).

Mēs nevaram sevi pārveidot. Mums nav nekāda spēka izmainīt sevi, jo grēks ir pārāk dziļi iesakņojies mūsos. Atjaunojošajai enerģijai ir jānāk no Dieva. Izmaiņa no iekšpuses var būt veiksmīga tikai Svētā Gara pārveidojošā darba rezultātā. Mūs par kristiešiem nepadara tikai ārēja izmaiņa – viena vai otra slikta ieraduma izlabošana. Pārmaiņai ir jānāk no sirds, ko ir atjaunojis Svētais Gars.

Tas ir visa mūža darbs, kam būs savi kāpumi un kritumi, bet darbs, ko Dievs apsola darīt mūsos, ja mēs pakļaujamies Viņam. "Es paļaujos uz to, ka Dievs, kas pie jums iesāka labo darbu, to pabeigs līdz Jēzus Kristus dienai." (Fil. 1:6)

Kādās dzīves jomās tu redzi savtīgo, uz sevi vērsto daļu izvirzāmiem priekšplānā, un kādās jomās tu redzi dzīvi, kas atspoguļo tevī Svētā Gara darbu? Ko tava atbilde stāsta par tevi pašu, un kādi lēmumi tev ir jāizdara?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Tas ir dabiski, ka ikviens cilvēks cenšas kontrolēt savu dzīvi. Mēs parasti esam atkarīgi paši no savām pūlēm, lai sasniegtu visu, ko varam. Kamēr vieni velta savu dzīvi, meklējot kontroli, citiem ir neveselīgas bailes šo kontroli zaudēt. Šī cilvēciskā dilemma atbildes rod tikai Dievā. Viņš grib, lai tu atdotu pilnu kontroli Viņam, savam Radītājam un Glābējam. Viņš zina un mīl tevi tā, kā to nespēj neviens cits. Tas atver Viņam durvis strādāt tavā dzīvē. Izvēloties pakļaut savu gribu Dieva Svētā Gara vadībai, tev būs Viņa pārdabiskais miers un neierobežotas iespējas būt par svētību citiem. Bet mums ir jāilgojas pēc šī spēka savā dzīvē. Dievs nevienam Sevi neuzspiež. Lai būtu morālas būtnes, mums ir jābūt brīvām būtnēm. Un, lai būtu patiesi brīvi Kristū, mums jāpie-dzīvo atstāšanas pieredze (aņņēmība atstāt savus vecos grēcīgos un atkritušos ceļus) un palikšanas pieredze (pastāvīga atrašanās Svētā Gara ietekmē). Lai būtu patiesi brīvi, mums ir jābūt patiesi pakļautiem Svētā Gara kontrolei. Bet šeit nav nekādu pretrunu. Mūsu brīvība ir atrodama atbrīvošanā no grēka varas samaitātības, kas mūs vienmēr paverdzina un ved nāvē. Tā vietā, pakļaujoties Kungam un ļaujot iemānot Svētajam Garam, mēs ne tikai neesam vairs notiesāti (sk. Rom. 8:1), bet mēs dzīvojam "nevis pēc miesas, bet pēc Gara" (Rom. 8:4). Tā ir vienīgā patiesībā brīvība, kādu mēs, grēcīgas un kritušas būtnes, varam vispār iepazīt.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Daži cilvēki domā, ka būt brīvam nozīmē varēt darīt, ko grib, kad grib un kā grib. Kas nepareizs ir šajā izpratnē no kristīgā skatījuma? Kāda ir Bībeles doma par patiesu brīvību? (Sk. Ps. 119:45, Lūk. 4:18, Jāņa 8:34-36, 2. Kor. 3:17 un Gal. 5:1.)

2. Kāpēc ir svarīgi nolikt sevi malā un pilnībā nodot savu dzīvi Dievam, pirms Svētais Gars varenā veidā var strādāt caur mums? Ko Dievs varētu darīt tevī, kas tevi padarītu par svētību citiem, ja tu noliktu sevi malā un atvērtu sirdi Svētā Gara darbiem tevī?

3. "Kristieša dzīve nav vecās dzīves pārveidošana vai uzlabošana, bet cilvēka dabas maiņa. Tā ir nāve sev un grēkam un jauna dzīve visā visumā. Šo izmaiņu var atnest tikai ietekmīgais Svētā Gara darbs." (E. Vaita "Laikmetu ilgas", 172. lpp.) Grupā pārrunājiet, ko izsaka šie vārdi.

4. Salīdzini uz sevi centrētas dzīves izpausmes ar Gara pildītu dzīvi (sk. tabulu ceturtdienas tēmā). Pārrunājiet Bībeles izpētes grupā, kāda varētu būt Gara pildītas dzīves vislielākā svētība mūsu dzīvē.